

[Kampmann.]

ser, at økonomiministeren selv har fremsat et lovforslag, hvorefter reguleringspristalsmekanismen fastholdes. Men jeg skal lade det ligge. Jeg tager det som udtryk for, at man ikke har opfattelsen af pristallet som skruen uden ende, at man har en opfattelse af, at der bør gives en vis rimelig dækning, således at reallønnen ikke yderligere forringes, selv om mange jo har den opfattelse, at reallønsdækningen er for lille med de pristalsportioner, som i dag foreligger.

Jeg vil imidlertid godt stille det konkrete spørgsmål til økonomiministeren, hvad det makværk, vover jeg at kalde det, administrativt set, som man har bygget op, fordi de højere lønnede tjenestemænd, der har en løn over 45.000 kr., skal have tilbageholdt en del af dyrtidsportionen i form af en eller anden opsparingsordning, hvad det administrative makværk rent faktisk kommer til at koste. En del af os interesserer os jo også for statsrationaliseringen og interesserer os for, hvad det koster, når man laver love og overenskomster om i sidste øjeblik, og man kan måske have en fornemmelse af, at udgifterne ved at gennemføre den ordning er så nogenlunde lig med det, man regner med at spare ved den pågældende ordning. Jeg håber på at få nogle tal, som kan vise, hvad det koster.

Med disse ord skal jeg anbefale økonomiministerens lovforslag.

Vi kan ikke anbefale fru Hanne Reintofts lovforslag om et forbrugerpristal eller et velfærdspristal eller leveomkostningspristal, som vel er det mere præcise udtryk for det. Lovforslaget er et forsøg på at blande sig i de overenskomster og det mæglingforslag, som har passeret den sædvanlige arbejdsretlige procedure, og som er blevet vedtaget, og jeg kan egentlig ikke forstå, at fru Hanne Reintoft ønsker at behandle dette spørgsmål politisk — da særlig ikke på indeværende tidspunkt.

Langkilde: Grundlaget for det foreliggende lovforslag fra økonomiministerens side er jo den enighed, som opnåedes mellem tjenestemandorganisationerne og regeringen om dette punkt som et led i hele det forlig, som afsluttedes for ganske nylig efter forhandlinger gennem lang tid, og den del af forliget, som vedrører pristalsreguleringen,

er jo tiltrådt af arbejdsmarkedets parter og indgår som et led i forliget på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne i øvrigt om dette tjenestemandsforslag, som sluttedes her for nylig, fremhæve, at det var noget meget centralt, at man her for første gang opnåede samtidighed mellem afslutningen af forhandlingerne på det offentlige område og på det private område. Det har været genstand for kritik gennem mange år, navnlig fra LOs og arbejdsgivernes side, at forhandlingerne på det offentlige område afsluttedes senere end forhandlingen på det private arbejdsmarked. Man har ligesom antydnet, at det var muligt for de offentligt ansatte at nyde frugterne af besværlighederne på det private arbejdsmarked, og hvad der var opnået dér. Denne kritik har været fremført gennem mange år, og jeg synes, det er rart at konstatere, at det nu lykkedes at gennemføre den samtidighed, så der altså ikke kan være grundlag for denne kritik mere.

Jeg ser det også som noget værdifuldt, at der i dette forlig er optaget en bestemmelse om, at vi i pristalsnævnet skal se på boligfaktoren. Vi førte jo en drøftelse her i tinget om hele problemet omkring pristalsreguleringen, og ved den lejlighed fremhævede jeg, at den voldsomme kritik, som indimellem har været af hele pristalsreguleringen, ikke kunne siges at være helt holdbar. Man måtte konstatere, at den vel kunne have en vis forlængende virkning på prisstigningsbølger, men at den ikke var nogen selvstændig årsag af væsentlig betydning. Man måtte imidlertid erkende, at der på enkelte punkter var nogle vanskeligheder, derunder spørgsmålet om boligfaktoren, og jeg er glad ved, at vi nu får lejlighed til at se på dette problem.

Aftalen om, at en forringelse af bytteforholdet, som fører til en forhøjelse af pristallet, kan føre til forhandlinger på det offentlige område, finder jeg ligeledes er rigtig.

Med hensyn til fru Hanne Reintofts lovforslag skal jeg blot komme med nogle enkelte bemærkninger. I bemærkningerne til lovforslaget fremsætter fru Hanne Reintoft, den påstand, at prisstoppet ikke har virket effektivt. Nu ved jeg ikke, hvorledes fru Hanne Reintoft har foretaget denne konstatering, men pristallet har jo været i ro i de seneste måneder. Man må vel også sige, at påstanden fal-